

40670/2022

Cserey Zoltán városi tanácsos 2021 évi beszámolója

A 2021-es év világviszonylatban eddig nem tapasztalt világjárvány jegyében telt el. Minthogy a járvány a társadalmi és politikai életet is átszötte, így az önkormányzatiságot megjelenítő városi tanácsot sem kímélte. Ennek következtében minden olyan intézmény vagy testület, melynek tevékenysége gyűlések formájában érvényesült, működését át kellett alakítani. Egyetlen mód kínálkozott az ilyen intézmények tevékenységük folytatása tekintetében, áttérni az „on-line” térbe való munkálkodásra. A furcsa eddig sosem próbált módszerrel való megbarátkozás nem volt zökkenőmentes. Az ilyen körülmények között való munka nehézkessé tette az eddig megszokott viták vagy párbeszédetek kialakulását. A gyűlések kétnyelvű lebonyolítása is nehézségekbe ütközött, mert ilyen esetekben a fordító közreműködése kivitelezhetetlennek bizonyult. Egyetlen előnye ennek a munka módszernek az volt, hogy a közösség tagjai bármilyen körülmények között és bárhol tartózkodva bekapcsolódhattak a gyűlés menetébe.

A városi magyar közösség jó közérzetének biztosítása érdekében elsőrendű kötelességemnek tekintetem az anyanyelv használat érvényesítésének megteremtését az élet minden területén. A kétnyelvű feliratozással összefüggésben azzal a különös és megmagyarázhatatlan jelenséggel találkoztam nem is ritkán, hogy a magyar érdekeltségű üzletek, illetve piaci árusok nem tesznek eleget a törvény által biztosított lehetőségeiknek, gyakori és megbotránkoztató az a különös vélemény ilyen esetekben a megkérdezettek részéről, hogy felesleges a magyar felirat, mert az állam nyelvét úgy is mindenki ismeri.

A teljesség igénye nélkül néhány olyan esettel hozakodnék elő, amelyek bizonyára a városi polgárok nagy részének is kellemetlen élményt jelentenek. Két olyan várostörténeti épületet említenék, amelyek műemlék mivoltukon keresztül is különös védelemre szorulnának. A vágóhíd 1905-ben készült iparművészeti emlékről van szó, amelyet a Román Autó Klub évtizedek óta bitorol, állaga pedig évről-évre romlik. Hiába a polgármesteri hivatal erőfeszítéseinek, képtelenség visszaszerezni a város tulajdonába. Nagyon hasonló a helyzet a Posta által használt 1907-ben épült Hungária Szálló fokozatos romló állapotának említése, mely létesítmény már csak központi fekvésének köszönhetően is különösen rossz benyomást tesz az egész központi térség megítélésében. Itt is az évtizedes egyezkedés dacára nem történt semmiféle előrelépés az ingatlan önkormányzati tulajdonba kerülése szempontjából. A Csíki utcában is akadnak megoldásra váró lepusztuló félben lévő épületek. Ilyen például a Debren patak hídjának közelében levő Gombos-ház, vagy a Csíki utcának a Templom utcával való kereszteződésében található egykori élelmiszerüzlet, Nemes-ház, siralmas állapota. Ennél kinnebb haladva a Csíki utca-Csíki negyed kereszteződésében található ingatlan, néhány évvel ezelőtt még őrző-védő szolgálatnak volt az otthona, évek óta gazdátlanul, kerítése lerombolva, szeméttelpeként és még kitudja kiknek lehet búvóhelyük, jó lenne minél hamarabb ennek az egyébként még elfogadható állapotban lévő épület jogi helyzetének tisztázása és valamiféle célra való hasznosítása.

Végezetül megemlíteném, hogy 2011-ben megjelent a József Álmossal közösen írt és harmadszor megjelenő Sepsiszentgyörgy képes története. A múlt évben a Székelyföld folyóiratban közölték 25 oldalas tanulmányomat Járványellenes védekezés Háromszéken a XVIII és XIX. században.

Cserey Zoltán

Sepsiszentgyörgy, 2022 június 14